

Gade (SF):

Nu bliver det jo ikke rigtigt, fordi fru Pia Kjærsgaard mange gange siger, at man næste gang skal stemme om noget, man allerede har stemt om. Ideen i det nationale kompromis er selvfølgelig ikke, at man skal stemme en gang til om det, man har stemt om; der er tale om reelle indholdsmæssige ændringer.

Jeg synes, det var lidt morsomt at høre fru Pia Kjærsgaard sige, at et politisk parti ikke kan tillade sig at gå ind i den situation, der opstod efter den 2. juni. For SF er det klart, for vi fortalte nemlig vælgerne, hvad vi ville efter 2. juni, og vi er i den for et parti utrolig heldige situation, at vi har gjort lige præcis det, vi sagde til vælgerne inden den 2. juni. SF er faktisk lidt stolt over, at det er kommet dertil, at der er indgået et nationalt kompromis, der indeholder de ord, de begreber og den tankegang, vi fortalte vælgerne om før den 2. juni.

Så kunne fru Pia Kjærsgaard sige, at sådan var Fremskridtspartiet ikke, det sagde ingenting før den 2. juni. Det er rigtigt, men Fremskridtspartiet har sagt meget efter den 2. juni om, hvordan vi skal håndtere situationen. Jeg står her med tre sider papir, som Fremskridtspartiet har afleveret til Markedsudvalget, som efter min opfattelse ikke er nær så vidtgående med hensyn til, hvad Danmark skal gøre.

Lad mig tage unionsborgerskabet som et eksempel: Hvor vi andre siger, at Danmark skal sige nej til begrebet unionsborgerskab, skriver Fremskridtspartiet i papiret til Markedsudvalget: »Unionsborgerskabet skal udtrykkeligt specificeres.« Specificeres, dvs. det skal altså præciseres, hvad det gælder.

Grundtanken i det nationale kompromis er, at unionsborgerskabet ikke skal kunne udvides til en hel masse andre ting, og det er derfor, vi siger nej til begrebet.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Fru Annette Just har deltaget i møder med de andre landes parlamenter om denne sag, og det er utroligt, at det har kunnet forbigå fru Annette Justs opmærksomhed, at lige netop vores ønske om at slette unionsbegrebet i unionsborgerskabet er det, der får alle de andre til at rejse børster. Jeg opfatter det sådan, at den allervæsentligste anstødssten for, at de kan godtage vores nationale kompromis, er, at

vi vil have fjernet begrebet union i unionsborgerskabet.

Jeg kan vist godt røbe, at fru Annette Just selv på et af de møder fik lejlighed til at præcisere Fremskridtspartiets måde at formulere det samme på, og hun fik at vide, at det selvfølgelig var det samme, som vi ønskede, men udtrykt, så det blev endnu mere umuligt for de andre at godtage, fordi man ikke kunne lave en ordning, hvor man sagde, hvad man aldrig ville. Derimod er der en lille chance for, at de kan acceptere, at vi oversætter ordet unionsborgerskab med gensidige valgrettigheder og valgbarhedsordninger, og det er, hvad det hele indtil nu går ud på. Det betyder selvfølgelig også, at vi så ikke har sagt ja til noget som helst om en videreudvikling af begrebet, og det helt afgørende er jo, at vi siger nej til det, men det bør ikke forbigå fru Annette Justs opmærksomhed, at det netop er unionsbegrebet i unionsborgerskabet, som får navnlig spanierne, men også mange af de andre lande til at stille sig meget skeptiske over for hele vores forslag.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Når man hører fru Annette Just og fru Pia Kjærsgaard, må man huske på det gamle mundheld, at jo højere folk taler, jo dårligere er argumenterne, men jeg må indrømme, at jeg måtte have tre hoveder at holde mig til, da jeg hørte fru Pia Kjærsgaards og fru Annette Justs taler.

Fru Annette Just sagde på sin blide facon, at det var Europas forenede stater, vi sagde nej til. Jeg er ligesom hr. Gade helt enig, men vi er netop uden for alle de elementer, der fører frem til Europas forenede stater, hvilket vi – for øvrigt i fællesskab – lagde meget vægt på før folkeafstemningen. Jeg var til adskillige møder med fremskridtsfolk før folkeafstemningen, og det var præcis de punkter, vi lagde vægt på i argumentationen: den fælles mønt, politisamarbejdet, forsvarsdimensionen, det retlige samarbejde, unionsborgerskabet osv. Jeg vil spørge fru Annette Just, der så kan svare på sin blide facon: Hvad er der tilbage, som fører frem til Europas forenede stater? Det kunne være interessant at få det at vide.

Endelig til sidst i forlængelse af noget, hr. Gade sagde. Jeg kan huske, at omkring Fremskridtspartiets landsmøde og den franske fol-